

تأثیرات ناشی از نفوذ آب و پایداری در سازه های بتنی

سید مهدی مسعودی (دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان)

Email: Masoodi2006@yahoo.com

”حسین حاتمی ابرقویی“، ”محمد مهدی نقی پور“

Email: { Hoseinhatami }, { Mehdi.naghipoor }@yahoo.com

چکیده

در «معماری پایدار» به عنوان رویکرد ایجاد محیط پایدار که بر «معماری حساس به محیط» مبتنی است، تعابیر متفاوت از «حساسیت محیطی» و عدم وفات بر یک مفهوم واحد از پایداری در ادبیات معماری پایدار (که خود ناشی از مواضع اخلاقی متفاوت و شرایط سیاسی، اقتصادی و زیست محیطی مختلف می باشد) به برداشت های متنوعی از مفهوم معماری پایداری منجر شده است. بطوری که امروزه اصطلاح معماری پایدار برای طیف وسیع و متنوعی از رویکردهای حساس به محیط بکار گرفته می شود. از جمله این رویکردها می توان به تاثیر سازه پایدار بر معماری پرداخت. نسبت سازه پایدار با معماری پایدار همانند نسبت ظرف است به مظروف، تا ظرفی پایدار نباشد مظروفی پایدار فاقد اعتبار است. بر این اساس در این پژوهش به بررسی راه های نفوذ رطوبت در سازه و واکنشهای مخرب ناشی از نفوذ رطوبت پرداخته و با بررسی آنها راههای متداول محافظت از سازه در برابر آب با هدف داشتن سازه ای پایدار ارائه می شود. این پژوهش بر مبنای مطالعات کتابخانه ای - رایانه ای صورت گرفته و نتایج حاصل در این مقاله ارائه شده است.

کلمات کلیدی

توسعه پایدار، سازه های بتونی، معماری پایدار، سازه پایدار